

สารนิพนธ์เรื่อง	ปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถที่เป็นเด็กโดยการใช้เบาะนั่งนิรภัยเด็ก
คำสำคัญ	การคุ้มครองเด็ก / เบาะนั่งนิรภัยเด็ก / การคาดเข็มขัดนิรภัย
นักศึกษา	สุทธินันต์ ศรีนาง
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์	ดร.ตรีเพชร จิตรมहिมา
หลักสูตร	นิติศาสตรมหาบัณฑิต กลุ่มวิชากฎหมายมหาชน
คณะ	นิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม
พ.ศ.	2561

บทคัดย่อ

สารนิพนธ์นี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและวิเคราะห์ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองเด็กในการโดยสารรถยนต์ เนื่องจากเด็กเป็นกลุ่มเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุมากที่สุด เพราะเด็กยังไม่มีความสามารถ ประสบการณ์ และการตัดสินใจอย่างเพียงพอที่จะปกป้องตนเองจากอันตรายรอบตัว ซึ่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. 2522 เป็นกฎหมายที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการจราจร เพราะเป็นกฎหมายที่บัญญัติขึ้นเพื่อใช้บังคับในการจัดระเบียบการจราจรทางบก เพื่อส่งเสริมและควบคุมให้เกิดความปลอดภัยในการจราจร และมีความปลอดภัยทั้งชีวิต (Life) ร่างกาย (Body) และทรัพย์สิน (Property) ทั้งของผู้ขับขี่เอง รวมไปถึงผู้อื่นที่อาจได้รับผลกระทบ ซึ่งมีส่วนที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (Car Accident Protection) โดยการให้ผู้ขับขี่รถยนต์รัดร่างกายด้วยเข็มขัดนิรภัย (Safety Belt) คือ พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. 2522 มาตรา 123 วรรคสอง ที่กำหนดว่า “ให้ผู้ขับขี่รถยนต์ต้องรัดร่างกายด้วยเข็มขัดนิรภัยไว้กับที่นั่งในขณะที่ขับขี่รถยนต์ และต้องจัดให้คนโดยสารรถยนต์รัดร่างกายไว้กับที่นั่งด้วยเข็มขัดนิรภัยขณะโดยสารรถยนต์” และบัญญัติในวรรคสามว่า “ประเภทหรือชนิดของรถยนต์ ลักษณะ และวิธีการใช้เข็มขัดนิรภัยตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามที่อธิบดีกำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา”

จากการศึกษาพบว่าบทบัญญัติดังกล่าวใช้ไม่ได้ผลในการคุ้มครองเด็กในการโดยสารรถยนต์ เนื่องจากเข็มขัดนิรภัยในรถที่ได้รับการติดตั้งจากโรงงานผู้ผลิตเหมาะกับเด็กที่มีอายุ 9 ขวบขึ้นไป ทำให้เด็กที่อายุน้อยกว่านี้ไม่สามารถใช้งานได้ เพราะเด็กมีรูปร่างที่แตกต่างจากผู้ใหญ่ หากใช้ผลิตภัณฑ์ที่ออกแบบมาสำหรับผู้ใหญ่จะทำให้เกิดอันตรายได้ เนื่องจากการคาดเข็มขัดนิรภัยจะไม่พาดที่บริเวณหัวไหล่ แต่จะพาดผ่านบริเวณใบหน้าหรือคอ ซึ่งอาจก่อให้เกิดการเสียชีวิตหรือเกิดการบาดเจ็บที่รุนแรงได้ ดังนั้น หากต้องการลดการเสียชีวิตหรือการบาดเจ็บรุนแรงของเด็กจากการโดยสารรถยนต์ ควรมีการใช้ระบบยึดเหนี่ยวเด็กในรถ (Restraining Car Seat) ซึ่งประกอบไปด้วยเบาะนั่งนิรภัยเด็ก

(Child Safety Seat) หรือเบาะเสริม (Booster Seat) ให้เหมาะสมกับช่วงอายุและน้ำหนักตัว ร่วมกับการใช้เข็มขัดนิรภัย

เพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว ผู้เขียนจึงมีข้อเสนอแนะที่ได้จากการศึกษาวิเคราะห์ โดยเห็นควรให้ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติออกข้อกำหนดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ โดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา 123 แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. 2522 โดยกำหนดให้มีอุปกรณ์เสริมสำหรับเด็กที่ไม่สามารถใช้เข็มขัดนิรภัยแบบผู้ใหญ่ได้ โดยให้บังคับใช้อุปกรณ์เสริมสำหรับเด็กในแต่ละช่วงวัยของเด็ก ไม่ว่าจะเป็นเบาะนั่งนิรภัยเด็ก หรือเบาะเสริมให้เหมาะสมกับช่วงอายุและน้ำหนักตัว ร่วมกับการใช้เข็มขัดนิรภัย จนกว่าร่างกายของเด็กจะโตพอที่จะใช้เข็มขัดนิรภัยอย่างผู้ใหญ่ได้ ทั้งนี้ เพื่อให้มีการใช้ระบบยึดเหนี่ยวตัวเด็กบนยานพาหนะ เพื่อให้เกิดความปลอดภัยแก่เด็กที่โดยสารรถยนต์ และสามารถปรับใช้กฎหมาย (Law Application) อย่างจริงจัง

หากมีการออกข้อกำหนดดังกล่าวข้างต้น จะทำให้เกิดความปลอดภัยเวลาที่เด็กอยู่บนท้องถนนเพิ่มมากขึ้น ซึ่งเป็นการแก้ไขปัญหาการได้รับบาดเจ็บของเด็กในการโดยสารรถยนต์ โดยสามารถนำไปสู่การลดความเสียหายและความสูญเสียต่อเด็กในฐานะที่เป็นทรัพยากรมนุษย์ที่สำคัญ สมควรได้รับการปกป้องคุ้มครองดูแล และได้รับการพัฒนาการให้เจริญเติบโตทั้งทางด้านร่างกาย และด้านจิตใจอย่างมีศักยภาพ

THEMATIC TITLE	LEGAL PROBLEMS CONCERNING TO THE CAR ACCIDENT PROTECTION OF CHILDREN IN THE CAR BY CHILD SAFETY SEAT
KEYWORD	CHILD PROTECTION / CHILD SAFETY SEAT / SAFTY BELT
STUDENT	SUTTINUN SRINANG
THEMATIC ADVISOR	DR. TRIPETCH JITMAHUEMA
LEVEL OF STUDY	MASTER OF LAWS PUBLIC LAW
FACULTY	SCHOOL OF LAW SRIPATUM UNIVERSITY
YEAR	2018

ABSTRACT

The objectives of this thesis are to study and analyze problem related to child protection in the car, due to children are the most precarious to accidents because of children do not have ability and the decisions to protect themselves from the danger around. Road traffic Act, B.E. 2522 (1979) The law is directly related to traffic, the law was committed to regulate land traffic to promote and control the safety of traffic and the safety of the entire life, body and property of the driver, including anyone else who may be affected which is related car accident protection. The driver must strap the body with a safety belt is Road traffic Act, B.E. 2522 (A.D. 1979) section 123 paragraph 2 determine “The driver must strap the body with a safety belt to the seat while driving and have to arrange car passengers strap the body with a safety belt to the seat too” and committed in paragraph 3 “ Category or type of car the nature and method for using safety belt in the paragraph 2 to be in accordance with the Director-General published in the Government Gazette”

The study found that the provision useless to the protection of children in the car because of car safety belt have been factory fitted for children ages 9 and up, under 9 years old are not allowed ,body of the child is different from the adult when the child goes to a safety belt designed for adults, it can be dangerous because of the safety belt will not shoulder it will pass through the face or neck which may cause death or serious injury, so that to reduce the death or serious injury of children from the car it should be used for restraining car set, consist of child safety seat or booster seat suitable for age and weight with safety belt.

As a way to solve the problem the author have suggested that the study and analyze By the way, Commander of the National Police issue the National Act, B.E. 2522 (A.D. 1979) By definition accessory for children that can not used safety belt like adult. To enforce accessory for children in each age range of children, no matter if it is a child safety seat or booster seat suitable for age and weight together with the use of safety belt until the body of child is growing enough to use safety belt like adult. In order to be used restraining car seat to ensure the safety of children in the car and can law application seriously.

If the above issue this will make it safer when children are on the road this is a solution of child injury when they are in the car. Reduce damage and losing of children as important human resources appropriate protected and developed the growth of both the physical and psychical potential.